

ринята получи заповѣдъ да се разположи по квартири въ гр. Бунаръ Хисаръ. Къмъ пладне дружинитѣ заеха отреденитѣ имъ квартири въ града, дето, следъ толкова тежки бойове, дъждъ и студъ, войницитѣ си отпочинаха напълно.

Въ Бунаръ Хисаръ Полкътъ остана и на 23-и октомврий. Тукъ бѣха попълнени хранителнитѣ и бойнитѣ припаси, които бѣха почти привършени; попълнени бѣха сжщо така ротитѣ съ пристигнали хора отъ 18-а допълняваща дружина (отъ В.-Търново), и, изобщо, 18-и полкъ бѣ поставенъ презъ тѣзи дни въ годностъ за нови действия.

V. — ПОХОДЪ КЪМЪ ЧАТАЛДЖАНСКАТА УКРЕПЕНА ЛИНИЯ. — ТАРФА — СОФАСЪ. Скица (№ 17).

На 23-и октомврий вечерта отъ Щаба на действащата армия бѣ заповѣдано на III и I армии да настѣпятъ, съ цель да търсятъ и атакуватъ неприятелската армия. Между това, турцитѣ бѣха отстъпили предъ победоноснитѣ български армии, и бързаха къмъ Чаталджанската си позиция, дето трѣбваше да дадатъ нова съпротива.

На 24-и октомврий I и III армии се вдигнаха въ походъ, и въ много колони, на единъ широкъ фронтъ отъ Люле Бургасъ до Бунаръ Хисаръ трѣгнаха къмъ вратитѣ на Цариградъ, къмъ Чаталджа. Съ чувство на юнашка гордостъ, колонитѣ на победоноснитѣ български войски бодро крачеха изъ калнитѣ пѣтища на Източна Тракия. Заредиха се дълги, уморителни походи, но сега трудноститѣ се понасяха леко, защото и войници, и офицери горѣха отъ нетърпение по-скоро да настигнатъ неприятеля и да съкрушатъ неговата последна съпротива... Надъ тѣзи безкрайни потоци отъ хора, каточели се бѣ понесълъ духътъ на Крума и Симеона...

III армия настѣпи влѣво отъ I, а дветѣ заедно — въ югоизточна посока... 5-а пех. Дунавска дивизия — най-лѣвата въ общия редъ на III армия — имаше посоката Виза—Сарай—гр. Странджа — Кара Мандра. Влѣво отъ 5-а дивизия настѣпиха опълченскитѣ дружини на капитанъ Сотировъ, а вдѣсно —

Подполковникъ Иванъ Бончевъ
командувалъ Полка отъ 24-и октомврий 1912
до 5-и октомврий 1913 год.